

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 18

Vydána dne 7. dubna 1962

Cena 40 hal.

OBSAH:

37. Vyhláška předsednictva Slovenské národní rady o úhradě nákladů na udržování a obnovu kulturních památek
38. Vyhláška ministra dopravy a spojů o změně řádu plavební bezpečnosti pro československý úsek Dunaje
39. Vyhláška rady Západoslovenského krajského národního výboru v Bratislavě, kterou se určují další místní národní výbory stavebními úřady
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

37

VYHLÁŠKA

předsednictva Slovenské národní rady

ze dne 24. března 1962

o úhradě nákladů na udržování a obnovu kulturních památek

Předsednictvo Slovenské národní rady podle § 8 odst. 4 zákona č. 7/1958 Sb. SNR, o kulturních památkách (dále jen „zákon“) ustanovuje:

Část první

Péče o kulturní památky a náhradní úkon

§ 1

(1) Vlastník kulturní památky je povinen pečovat o její zachování a údržbu a provádět na ní potřebné úpravy anebo obnovu (dále jen „udržování památky“) podle ustanovení § 8 odst. 1 a 2 zákona vlastním nákladem. Stejnou povinnost jako vlastník památky má každý, kdo ji má u sebe; u památek, které jsou národním majetkem, plní tuto povinnost organizace, která má památku ve správě anebo které byla odevzdána do trvalého užívání (§ 103 odst. 2 obč. zák.).

(2) Jestliže povinná osoba anebo organizace povinností uvedené v odstavci 1 neplní, může okresní národní výbor rozhodnout, že provede opatření, která jsou nutná pro zachování památky na náklad této osoby (organizace). Na náklad osoby (organizace), která má památku u sebe, mohou být tato opatření provedena jen tehdy, je-li tato osoba

(organizace) na základě právního poměru k vlastníkoví povinna hradit náklady spojené s udržováním památky.

(3) Výši náhrady za provedené práce stanoví okresní národní výbor výměrem, který vydá ihned po provedení opatření na zachování památky; jde-li o nemovitou památku, která není národním majetkem, zařídí okamžitě, aby pohledávka na náhradu vůči vlastníkoví byla zajištěna zástavním právem na nemovitě památce. Náhrada požadovaná za provedené práce se sníží o příspěvek, který bude případně dodatečně poskytnut.

Část druhá

Příspěvek

§ 2

(1) Nemůže-li povinná osoba (organizace) uhradit náklad na nutnou úpravu památky z vlastních prostředků ani z půjčky, kterou jí poskytne Státní spořitelna, anebo nemá-li z takové úpravy užitek, anebo jestliže z ní má užitek, ale jen nepatrný v poměru k nákladu, může jí okresní národní výbor poskytnout na její žádost příspěvek na úhradu nákladu, a to do výše $\frac{9}{10}$ nákladu; v mimořádných případech, zejména při nutné konzervaci anebo

restaurování maleb, fresek, sgrafit, plastik a bohatě členěné štukové výzdoby, je možno uhradit tímto příspěvkem celý náklad.

(2) Žádost o příspěvek se podává okresnímu národnímu výboru, v jehož obvodu památka je. Žadatel je povinen předložit rozpočet nákladů na úpravu, a jde-li o nemovitou památku, uvést též její roční čistý výnos za poslední tři roky a břemena váznoucí na nemovitosti.

(3) O poskytnutí příspěvku a jeho výši rozhoduje okresní národní výbor na základě

- a) podkladů potřebných pro posouzení výše nákladů,
- b) výsledků šetření provedeného v tom směru, zda a jaký užitek provedení úprav žadateli přinese,
- c) stanoviska Slovenského ústavu památkové péče a ochrany přírody, jde-li o národní kulturní památku anebo o nemovitou památku, která leží v památkové rezervaci, v ostatních případech příslušného krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody,
- d) posouzení majetkových a výdělkových poměrů žadatele a jeho možností získat úvěr ve Státní spořitelně.

(4) Uzná-li okresní národní výbor, že žádost o poskytnutí příspěvku je odůvodněná, určí výši příspěvku a podmínky, za nichž se poskytne; zejména si vymíní, že lze při převodu vlastnictví památky mezi živými požadovat, aby byl příspěvek, případně jeho část vrácen. Může si též vyhradit, že památka bude pojištěna a v jaké výši. Pojistné náklady nese povinná osoba (organizace).

§ 3

Příspěvek se vyplácí přímo organizaci, která provádí úpravu památky, a to na podkladě faktur

potvrzených okresním národním výborem. Ten, kdo dostane příspěvek, je povinen předkládat tomuto národnímu výboru faktury a doklady o rozsahu provedených prací.

Část třetí

Závěrečná ustanovení

§ 4

(1) Na úpravy památek, které jsou v soukromém vlastnictví, se může poskytovat příspěvek podle části druhé pouze výjimečně, a to jen tehdy, jde-li o památky, které neposkytují žádný výnos anebo jen nepatrný a jejichž prodejní cena by byla nepatrná vzhledem k tomu, že jde o věci památkově chráněné s omezenou možností hospodářského využití (např. staré větrné mlýny, hradby, staré nepoužívané sýpky, hamry, hospodářské objekty, lidové architektury, jako stodoly, komory, plavnice nebo jiné podobné památky).

(2) Ustanovení § 1 odst. 2 se nepoužije při úpravách, na které se vztahují ustanovení zákona č. 71/1959 Sb., o opatřeních týkajících se některého soukromého domovního majetku, a vyhlášky ministerstva financí a spravedlnosti č. 236/1959 Ú. l. vydané k jeho provedení, i když úpravy směřují také k udržování památky; na tyto úpravy se nevztahují ustanovení části druhé.

(3) Ustanovení části druhé se nevztahují na památky, které jsou ve vlastnictví státu, církvi a náboženských společností.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Střechaj v. r.

38

VYHLÁŠKA

ministra dopravy a spojů

ze dne 3. dubna 1962

o změně řádu plavební bezpečnosti pro československý úsek Dunaje

Ministr dopravy a spojů vyhlašuje v dohodě se zúčastněnými ministry podle § 2 odst. 2 zákona č. 152/1950 Sb., o úpravě a bezpečnosti provozu vnitrozemní plavby:

§ 1

Ustanovení čl. 5 odst. 1 Doplňujících předpisů pro plavbu na československém úseku Dunaje, vydaných nařízením ministra dopravy č. 72/1953 Sb., o řádu plavební bezpečnosti pro československý úsek Dunaje, zní:

„Čl. 5

(k čl. 20 ZP)

(1) Na československém úseku Dunaje od ústí řeky Moravy (ř. km 1880,2) až po Gönyű (ř. km

1790) směřjí remorkéry vleci, není-li plavební vyhláškou stanoveno jinak,

a) po svém boku za plavby po proudu i proti proudu pouze jednu loď,

b) v závěsu po proudu v bočním seskupení pouze lodě v jedné řadě, a to při vodním stavu na vodočtu v Bratislavě 350 cm a nižším až do celkové šířky 31 m, při vyšším vodním stavu až do celkové šířky 40 m,

c) v závěsu proti proudu lodě za sebou, a to při vodním stavu na vodočtu v Bratislavě 350 cm a nižším nejvýše čtyři lodě a při vodním stavu vyšším nejvýše pět lodí.“

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 7. dubna 1962.

Náměstek ministra:

Bouda v. r.

39

VYHLÁŠKA

rady Západoslovenského krajského národního výboru v Bratislavě

ze dne 8. března 1962,

kterou se určují další místní národní výbory stavebními úřady

§ 1

Rada Západoslovenského krajského národního výboru v Bratislavě určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebními úřady:

Městský národní výbor **Trenčanské Teplice,**

okres Trenčín

Místní národní výbor **Stará Turá,**

okres Trenčín.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1962.

Tajemník:

Mikuláš v. r.

Předseda:

Brenčíč v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr školství a kultury vydal:

a) výnos ze dne 19. prosince 1961 čj. 56.498/61-E I/2

o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v podnicích Československého filmu,

b) odvětvový tarifně-kvalifikační katalog F 1 — Filmová výroba,

c) odvětvový tarifně-kvalifikační katalog F 2 — laboratorní zpracování filmu.

Do uvedeného výnosu a tarifně-kvalifikačních katalogů lze nahlédnout v ministerstvu školství a kultury a v Ústředním ředitelství Československého filmu.